

धित्वे सान्निध्यम् इतोश्चरत्वसान्निध्योर्भेदः न तु धर्मिणोरो
श्चरत्वसान्निध्योः । स च परमेश्वर एकोऽपि स्वोपाधी-
भूतमायानिष्ठसत्त्वरजस्तमोगुणभेदेन ब्रह्मविष्णुमहेश्वरादि-
यद्वाच्यतां मजते । नन्वोश्चरानादित्वे “तदेकत नञ् स्यां
प्राजायेय, इत्यादौ स्मृतिपूर्वसमये परमेश्वरस्यागन्तुकमीज-
णमुच्यमानं कथमुपपद्यते ? । उच्यते । यथा विषयेन्द्रिय-
सन्निकर्षादिकारणवशेन जीवोपाध्यन्तःकरणस्य दृष्टिभेदा
जायन्ते तथा स्मृजमानप्राणिकर्मवशेन परमेश्वरोपाधीभू-
तमायया दृष्टिविशेषाः इदमिदानीं स्मृत्यमिदमिदानीं
पालयितव्यमिदमिदानीं संहर्तव्यमित्याकारादृष्टिभेदाजायन्ते
तासाञ्च दृष्टोनां तत्प्रतिविम्बितव्यस्य च सादृष्ट्यमिति”
ईश्वरो स्तो ईश्वरस्य शिवस्य पत्नी डोप् । इदुर्गाम् ।
“ईश्वरोमोश्चरजियाम्” दुर्गस्तवः । ईश- वनिष् डोप्
रान्तादेशश्च । शक्तिङ्गिनोक्ततायां श्वन्याकर्कश्याम्, ४ चुट्ट-
जटालतायाम्, पूनाकुलोद्वेगे च । ऐश्वर्यान्वितायां
स्त्रियाम् च । “ईश्वरो सर्वभूतानां त्वामिहोपहृये-
त्रियम्” श्रीरक्तम् ।

ईष उच्छे (उद्धृतशस्त्रेणात्, कणश्च आदाने) तृ० प० सक०
सेट् । ईषति ऐषीत् । ईषाम् बभूव आस चकार ।
ईषिता ईष्यात् ईषिष्यति ऐषिष्यत् “विश्वस्मादीषतो यज-
मानस्य परिधिः” तैत्ति० ।

ईष दाने ईषणे, सर्पणे हिंसने च भ्रादि० आत्म० सक० सेट् ।
ईषते । ऐषिष्ट ईषास्त्र बभूव आस चक्रे । ईषिता
ईषिषीष्ट ईष्यते ऐषिष्यत । ईषत् ईषा “मूरखेव त्वेष-
यादीषतेवयः” ऋ० १, १४१, ८ । “आस्मादहं तन्विषा-
दीषमाणः” ऋ० १, १७१ ४७ ।

ईष पु० ईष-क । उत्तममनोः पुत्रभेदे । “कौत्तमेयान्
महाराज ! दश पुत्रान् मनोरिमान् । ईष कर्जस्तनूर्जश्च
मधुर्माधव एव च । शुचिः शुक्रः सहयैव नभसो नभएव
च” हरिवं० ७७ अ० ।

ईषत् अय० ईष-अति । १ अत्ये, शक्तिश्चिदर्थे च । “ईषत्सहा-
सममलं परिपूर्णचन्द्रविम्बानुकारि” देवीमा० ईषदीषदन-
वोतविद्याया तातमाहसदमाविर्जयन्” कुसुमा० । “ईषद-
कृता” प्रा० समा० । ईषदुष्णः ईषत्पाण्डु । ईश्वरार्थे च
“ईषद्वौत” नव० गुक्तं सदृशं यच्च धारितम्” वशिष्ठः ।
“ईषत् स्तब्धतन्तुकमिति रघुनन्दनः” एतदुपपदे धातोः
खल् ईषत्करः ईषद्वम् । दृशादेस्तु शुष् वा । ईषद्वर्गः
ईषद्वर्धनः । एतत्पूर्वे आढ्रे उपपदे खल् ईष-

दाढाङ्करः “ईषदाढाङ्करोऽप्येषः भट्टिः ईषदाढाङ्गवम् ।
ईषत्कर न० ईषत् क-खल् । १ जेये, शक्ये च । २ अत्य-
प्रयाससाध्ये लि० । [वषे २ तद्वति लि०
ईषत्पाण्डु पु० “ईषदकृतेति” पा० स० । १ अत्यपाण्डौ धूसर-
ईषदुष्ण पु० “ईषदकृतेति” पा० स० । अत्यतमे १ मन्दोष्णे
२ तद्वति लि० [२ तद्वति लि०
ईषद्वृत्त पु० “ईषदकृतेति” पा० स० । अत्यरक्तवर्णे १ अव्यक्तारागे
ईषा स्त्री ईष-क । १ शकटस्य दोर्घकाष्ठे “देवानामित्युपस्तम्भ-
नस्य पश्चादोषाम्” कात्या० २, २, १४, “शकटस्य दोर्घं
काष्ठमीषा” वेददी० । २ रथावयवभेदे च “ईषामन्ये हया-
नन्ये स्त्रुतमन्ये न्यपातयन्” भा० व० २४० अ० “पाञ्चालस्य
रथस्येषामाश्रुत्य सहसाऽपतत्” भा० आ० १३८ अ० ।
३ हलशुभ्रयोर्मध्यमकाष्ठे ४ लाङ्गलदण्डे च ।

ईषादन्त पु० ईषेव दन्तोऽस्य । १ दोर्घदन्तगजे २ उदपदन्ते लि०
ईषिका स्त्री ईषेव “ईवे प्रतिकृताविति” पा० क० नु । १ गजाणि
गोलके, २ तूलिकायाम्, ३ अस्त्रविशेषे च । “सोऽभिमन्त्र
शरेपीकामीषिकास्त्रेण वीर्यवान् काकं तमभिसंवाह
ससर्ज पुरुषर्षभः” रामा० । फफरीकादि० नि० ईषी-
कापि । तूलिकायाम् दण्डभेदे “सोऽभिमन्त्र शरेपीका
मीषिकास्त्रेण वीर्यवान्” ईषिकेति तावद्व्यमध्योऽप्यत्रार्थे ।

ईषिर पु० ईष हिंसने किरच् । अग्नौ उच्छ्वलदत्तः ।

ईष पु० ईष-सर्पणे करणे मक् । १ कामदेवे ईष ईषणे कर्मणि
मक् । २ वसन्तर्त्तौ च उच्छ्वल० ।

ईह चेष्टने भ्रादि० आत्म० अक० सेट् । ईहते ऐहिष्ट ऐहिद्वम्
ऐहिध्वम् । ईहास्-बभूव आस चक्रे ईहिता ऐहिषीष्ट
ऐहिष्यते ऐहिष्यत । ईहनम् ईहा ईहमानः ईहितः
“यत्तस्यानीहमानस्य किञ्चिद्दत्त्वा पृथक् क्रिया” स्मृतिः ।
“ऐहिष्ट तं कारयितुं कृतात्मा” भट्टिः । प्रियाणि
वाञ्छन्त्यसुभिः समीहितम् । “हन्तुं क्रोधवशादीहाञ्च-
क्राते तौ परस्परम्” इति च किरा० । अस्य इच्छापूर्व-
कवेष्टापरत्वे सक० “नेहेतायान् प्रसङ्गेन” मनुः । “तस्या
राधनमीहते” गोता ।

ईहा स्त्री ईह-अ । १ चेष्टायाम्, २ उद्यमे, ३ वाञ्छावाञ्छ ।
“ईहादेहार्थनः शस्याज्जन्तवो उपतापिते । ज्योति० ।

ईहामृग पु० इहां मृगयते अण् ईहाप्रधानो वा मृगः
पशुभेदः । (नेकड़ावाघ) । १ टके ईहया ईहासाधो मृगः ।
२ कृत्तिसमृद्धे अलङ्कारशास्त्रवर्जिते शनाटकभेदे च शाहि०
६ परि० । यथा “ईहानृगो मित्रवृत्तचतुरङ्गः प्रकीर्त्तिजः ।